

kommende, nemlig ham i Amerika, var jeg en lille Smule i Tvivl, men efter de Eksempler, jeg nu har haft Lejlighed til at blive kendt med, paa hans Evner til at varetage Statens Interesser, tror jeg, man kunde lade ham gaa samme Vej som de tre andre. Det vilde betyde en Besparelse paa mellem 150 000 og 200 000 Kr., og naar hertil kom alle de andre overflødige Poster og Personer, som jeg nævnte, blev det en ganske antagelig Sum, der paa dette Omraade kunde spares.

Næste Gang vi havde Tjenestemandsspørgsmaalet til Behandling var i Fjor, i Januar Maaned, da den højtærede Statsminister, i Overensstemmelse med en Bestemmelse i Udenrigs-Tjenestemandsløven, forelagde et Lovforslag om Tjenestemænds Bierhverv, et Lovforslag, som den højtærede Statsminister paa det Tidspunkt tog paa med en Letsindighed og en Overlegenhed, som paafølgende Begivenheder ikke har retfærdiggjort. Ved denne Lejlighed forfægtede jeg det Standpunkt — og for en Gangs Skyld, vist baade den første og den sidste Gang, saa længe denne Rigsdagssamling varer, var jeg enig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup —, at Bierhverv for Tjenestemænd, navnlig Indehaverne af de højere Stillinger, var en Uting, og endvidere, at Bierhverv, hvortil der krævedes eller burde kræves Næringsadkomst, burde være udelukket for Tjenestemænds Vedkommende. Jeg delte det Standpunkt med det ærede Medlem Hr. Pitzner, med Erhvervspartiet, og med alle andre Partier undtagen Partiet Venstre. Det var mit Standpunkt den Gang, og de Begivenheder, der er indtraadt senere i vort Samfund, har ikke i nogen Maade afkræftet dette Standpunkts Rigtighed. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Rode, der ved Behandlingen af Forslaget om Landmandsbankens Rekonstruktion i September udtalte Haabet om, at denne Forhandling dog i det mindste maatte kunne føre det Gode med sig, at efter de Erfaringer, vi da havde gjort med Hensyn til de højeste Embedsmænds Misbrug af deres Stillinger til Deltagelse i privat Virksomhed, maatte denne, om jeg saa maa sige, plutokratiske Proletarisering af vor højeste Embedsstand kunne faa sit Grundstød.

Denne Opfattelse af Spørgsmaalet om Tjenestemænds Bierhverv har jeg fremdeles; jeg mener fremdeles, at Tjenestemændene maa være saaledes aflønnet, at det er unødvendigt for dem at have Bierhverv, hvortil der kræves Næringsadkomst, end sige Bierhverv af den Art, som vi har set knyttet til de øverste ansvarlige Stats-

embedsbestillinger i vort Samfund. Det er uden Tvivl af største Interesse for et hvilket som helst Statssamfund, det være sig en borgerlig-liberal eller en socialistisk Stat, at der findes en Embedsstand, som er paa Højde med de Opgaver, der paahviler den, er i Besiddelse af den fornødne faglige Kompetence og er i Stand til at administrere sit Hverv med Nøjagtighed, med Hurtighed og med Klarhed. Det er de tre Krav, der administrativt maa stilles til Embedsstanden, og skal der naas Sikkerhed derfor, er det klart, at Embeds- og Tjenestemandsklassen maa være saaledes aflønnet, at det ikke er ligefrem utiltrækkende for intelligente Mennesker at søge ind i den Stand. Intet Samfund kan undvære en intellektuel Elite. I den socialistiske Stat i Rusland, hvor man har forsøgt at praktisere den marxistiske Samfundsfilosofi, er en af de første Erfaringer, man har gjort, den, at det hele brød sammen, naar man ikke havde en intellektuel Elite til at administrere dette Samfund. Jeg tror derfor, det er enhver parlamentarisk Forsamlings Opgave at gøre sit til at sikre, at Administrationen rekrutteres af Samfundets intellektuelle Elite, navnlig i de øverste Embedsstillinger.

Den tredje Gang, jeg havde Lejlighed til at tage Stilling til Tjenestemandsspørgsmaalet, var i Fjor i Februar Maaned, da den højtærede Statsminister forelagde sit Forslag om Konjunkturtillæggets Nedskæring. Paa det Tidspunkt var baade det radikale og det socialdemokratiske Parti mod en Nedskæring med en Trediedel, som det blev foreslaet fra Venstres Side, medens man havde været villig til at gaa med til den Nedskæring med en Femtedel, som Tjenestemandorganisationerne havde givet deres Samtykke til. Fra det konservative Folkepartis Side udtalte de konservative Medlemmer af det paagældende Udvalg, de ærede Medlemmer Hr. Parkov, Hr. Johannes Lou og Hr. Vesterager, deres store Betænkeligheder ved denne Nedskæring og fremhævede i Betænkningen, at det altid havde været de Konservatives ledende Synspunkt i dette Spørgsmaal, at man burde sikre, at Tjenestemændene var vel aflønnet og havde taalelige Kaar. Derfor var det med den største Betænkelighed, at man fra konservativ Side gik med til den Nedskæring, der foresloges af Regeringen, men man vilde paa den anden Side ikke ubetinget modsætte sig denne Nedskæring. Jeg ved, at flere Medlemmer af det konservative Folkeparti affholdt sig fra at stemme om denne Nedskæring; det gjorde bl. a. det ærede Medlem Hr.